

Čís. 12721.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).

Pracovní soudy jsou příslušné rozhodovati o všech nárocích, prýštících z pracovního, služebního nebo učebního poměru nebo jsoucích v souvislosti s tímto poměrem. Náleží sem najmě nárok služebné proti zaměstnavateli na náhradu škody, ježto ji ubytoval ve světnici vlhké, špatně větrané a vůbec zdraví velmi nebezpečné.

(Rozh. ze dne 24. června 1933, R I 550/33.)

Žalobu, již se domáhala na zaměstnavateli náhrady škody 5.000 Kč, ježto ji ubytoval jako pomocnici v domácnosti ve světnici zdraví škodlivé, zadala žalobkyně na okresním soudě. Žalovaný vznesl námitku věcné nepřislušnosti, maje za to, že k rozhodnutí sporu jest příslušným pracovní soud. Soud první stolice zamítl námitku věcné nepřislušnosti, rekursní soud námitce vyhověl a žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Ustanovení § 1 zákona ze dne 4. července 1931 čís. 131 sb. z. a n. nelze tak úzce vykládati, že pracovní soudy jsou příslušné rozhodovati jen o nárocích vzešlých z pracovní, služební nebo učební smlouvy, přihlíží-li se k doplňujícímu ustanovení § 2 písm. c) cit. zák., z něhož jest usuzovati, že pracovní soudy jsou příslušné rozhodovati o všech nárocích, prýštících z pracovního, služebního nebo učebního poměru nebo jsoucích v souvislosti s tímto poměrem, pokud jest ovšem založen soukromoprávní smlouvou. Žalobkyně opírá žalobní nárok o zavinění žalovaného, který ji jako pomocnici v domácnosti ubytoval ve světnici vlhké, špatně větrané a vůbec zdraví velmi nebezpečné, a že to bylo příčinou, že onemocněla a stala se k svému povolání neschopnou. Jde tedy o spor, tkvící ve služebním poměru mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem a žalobkyně právě z tohoto poměru odvozuje nárok na náhradu škody, dovolávajíc se též předpisu § 1157 obč. zák., jenž ukládá zaměstnavateli určitou péči o osoby při služebních úkonech a pokud vůbec jsou v poměru zaměstnaneckém. Kdyby nebylo bývalo služebního poměru mezi žalobkyní a žalovaným, nebylo by došlo k tomuto sporu z uplatňovaného právního důvodu. Takovým sporům jest přiznati pro jejich povahu, že jde při nich o poměr mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, z důvodů sociálně-politických výhodu odborného posouzení za účasti laického živlu, jak tomu jest právě u pracovních soudů, i když jde o nároky odvozované z § 1157 obč. zák., který jako velící předpis jest tu doplňující součástí závazků z pracovního, pokud se týče služebního poměru.